

Herijking & stonesmodel: beknopte beschrijving op standaard 2/3

In de inleiding van de zelfevaluatie wordt gesproken over de **herijking** van de inhoud, didactiek en organisatie van CO+CB, resulterend in de invoering van de eerste twee leerjaren van het **stonesmodel** per studiejaar 2022-2023.

De focus van de zelfevaluatie op NVAO-standaarden 1 en 4 maakt dat ook deze herijking belicht wordt vanuit dat perspectief. Het gaat dan om de vertaling van de opbrengsten van deze herijking naar de beoogde leerresultaten. Gerealiseerde leerresultaten hebben nog betrekking op de eindwerken van de studenten uit het themasemestermodel, waarvan in studiejaar 2022-2023 het derde en vierde leerjaar actief is.

De herijking had vooral betrekking op de onderwijsleeromgeving en toetsen; zaken die betrekking hebben op NVAO-standaarden 2 en 3. Om toch context te geven bij de beschrijving op standaard 1 en 4 geven we in deze bijlage een beknopt overzicht van de overwegingen bij en de uitkomsten van de herijking op **standaard 2 en 3**, zonder daarbij overigens te streven naar volledigheid. Het geeft een beeld, dat hopelijk helpt bij de verdere inkleuring van de ontwikkelingen de opleidingen sinds de laatste accreditaties in 2017 hebben doorgemaakt.

Bij CO+CB werken hoogopgeleide, betrokken professionals die samen de volle breedte van het media- en communicatievakgebied vertegenwoordigen: van journalisten tot mediamarketeers, en alles ertussenin. Onze studenten zijn ondernemend, creatief, kritisch en nieuwsgierig. Met hen een veranderproces aangaan doe je niet zomaar. Zoals in hoofdstuk 2 beschreven maakten we daarom een bewuste keuze voor een [ontwerpgericht](#) proces. Daarnaast namen - en kregen - we de tijd. Dat is fijn, want het dak onderhouden doe je idealiter als de zon schijnt. Tot slot inspireerde het werk van [Simon Sinek](#) ons, waarin de 'Golden Circle' van 'why-how-what' centraal staat. Deze drieslag hanteren we ook in deze bijlage.

WHY?

Het doel van de herijking is: het opleidingscluster duurzamer geschikt maken voor continue verandering. Die verandering is immers de enige constante. Niet alleen binnen het vakgebied van media en communicatie, maar ook binnen wereld en werkveld. Of, zoals ons [Sterk Verhaal](#) het vertelt: de wereld veranderde natuurlijk altijd al snel, maar de laatste jaren verandert -ie steeds sneller.

Bestaande beroepen verdwijnen, nieuwe verschijnen. De rol van technologie en ethiek wordt groter. Media en communicatie worden overal gevraagd, en staan niet meer op zich: de vraag staat centraal welke impact je met je verhaal wilt maken. We spelen in op een veranderende student, een veranderende wereld en een veranderend werkveld. Hoe zij veranderen, is beschreven in hoofdstuk 2. Hier voegen we vooral de constatering toe dat als je enige zekerheid is dat alle drie voortdurend veranderen, je een curriculum, onderwijsmodel en organisatie moet bouwen die erop ingericht zijn om daarmee om te gaan. Die **geïntegreerd** de ontwikkelingen weerspiegelen, die ingericht zijn op snelle **actualisatie** en die **flexibel** zijn.

GEÏNTEGREERD

Het werkveld verandert. Onze studenten leren vaak het meest van het tweetal stages, waarin ze te maken krijgen met de echte praktijk. In die praktijk zijn kennis, vaardigheden en gedrag geïntegreerd. Problemen dienen zich geïntegreerd aan, oplossingen zijn situationeel en er moet geïntegreerd worden samengewerkt in een team.

In het themasemestermodel werd die integratie alleen weerspiegeld in het projectonderwijs, dat boven de gefragmenteerde vakken hing van bijvoorbeeld de propedeuses. Een student volgde bij voorbeeld vakken op het gebied van mediamarketing, AV en onderzoek. De leeropbrengsten van die vakken kwamen samen in een projectopdracht voor een opdrachtgever. En hoewel een toenemend aantal themasemesters en minoren werkt met een meer geïntegreerde aanpak van onderwijs, toetsen en beroepsvraagstukken, wilden we dit doorontwikkelen in het stonesmodel.

ACTUALISERING

De wereld verandert. Onze docenten en studenten hebben een hoog ontwikkeld gevoel voor kwaliteit, en zijn betrokken. Ze verwachten het beste. Dat is ook een valkuil overigens, als je kijkt naar werkdruk. Maar het is ook iets intrinsiek moois. Eén ding weten we namelijk zeker bij CO+CB: geen vak wordt elk jaar hetzelfde gegeven. Onze docenten zijn altijd bezig met het verkennen van nieuwe ontwikkelingen, toepassingen en theorieën, en het toepassen daarvan binnen het onderwijs. Dat zit in het DNA van CO+CB, zo werd ook tijdens de laatste accreditaties (h)erkend. Het onderzoek van de lectoraten van FDMCI is daarnaast hoogwaardig, en de doorwerking in het onderwijs van grote waarde.

Met het themasemestermodel zitten we echter in een keurslijf waarin die continue drang naar actualisering niet altijd goed gefaciliteerd wordt. Met een stelsel van tientallen vakken van meestal 3 ECTS en met een kleine tweehonderd summatieve toetsen (meestal een tentamen), gebeuren snel dingen dubbel. Of vallen tussen wal en schip. Hoewel de horizontale alignment binnen jaarteam - propedeuses, jaar 1, 2, 3 en 4 - en die binnen de themasemesters en minoren goed was, werden de jaarteam door de groei van de opleidingen erg groot. Meer dan veertig docenten per jaarteam was eerder regel dan uitzondering.

We wilden investeren in verticale alignment: die van een voor studenten meer herkenbare inhoudelijke en didactische aanpak, maar ook die van informele leerlijnen zoals onderzoeksvaardigheden en de samenwerking met onderzoekers binnen de teams. Het themasemestermodel is fijnmazig en bovendien inhoudelijk en didactisch gefragmenteerd: de ontwikkeling van kennis, vaardigheden en houding wordt in aparte modules aangeboden, alleen verbonden door een overkoepelend project waarin studenten samenwerken aan een opdracht. De overheersende toetsvorm is die van het tentamen; geschikt als kennistoets maar deze kennis beklijft en is niet inclusief voor alle leerstijlen.

FLEXIBILISERING

Studenten veranderen. We zetten in op een diversere instroom. Het werkveld vraagt daarnaast media- en communicatieprofessionals die naast een solide basis een of meer eigen specialisaties hebben. Het is voor studenten essentieel dat die specialisaties aansluiten bij eigen talent en interesse. Dat vraagt van ons onderwijs een koerswijziging. Inhoudelijk in het bieden van meer keuzes, voor zowel een diepe als een brede route. De landelijke ontwikkelingen rond flexibilisering en cross-overs, zoals ook verwoord in het [verkenningrapport](#) voor het nieuwe HEO-sectorplan van de Vereniging Hogescholen, geven daarnaast aanleiding tot het verkennen van de grenzen van een croho: hoe kunnen we CB-studenten die dat willen, binnen de vrije ruimte van het eigen croho laten profiteren van het curriculum van CO, en vice versa? En hoe kan dat samenwerking met andere opleidingen binnen FDMCI en HvA inspireren? En misschien een bijdrage leveren aan de discussie over de toekomst van het hbo-opleidingsstelsel in het algemeen?

Het themasemestermodel biedt keuze voor een tweetal themasemesters en een minor. Ook met het afstuderen werken we met keuze, voor een variant. CO-studenten kunnen een CB-themasemester kiezen als minor, en vice versa. In het stonesmodel is deze keuzemogelijkheid doorontwikkeld. Keuze kan echter niet zonder coaching. Om keuzes en specialisatie aan te laten sluiten bij eigen talent, verdient een student begeleiding op professionele en persoonlijke ontwikkeling. Het themasemestermodel werkt met studieloopbaanbegeleiding, dat binnen het stonesmodel is doorontwikkeld in een coachingsprogramma, zowel binnen als naast de stones-modules.

HOW?

GEÏNTEGREERDE VERANDERING

Het geïntegreerde karakter van de beroepspraktijk en van de ontwikkelingen waarmee opleidingen te maken krijgen - veranderende student, veranderend werkveld, veranderende wereld - maakt dat je ook een veranderproces als de herijking niet gefragmenteerd kunt benaderen. De inhoud van het onderwijs, de didactiek van het onderwijs en de organisatie van het onderwijs - als je ze geschikt wilt

maken voor duurzame verandering moet je ze in onderlinge samenhang benaderen. CO+CB hebben hiervoor gekozen. We zijn één van de eerste grote HvA-opleidingsclusters waar de ambities uit het [Instellingsplan 2021-2026](#) op het gebied van bijvoorbeeld persoonlijke leerpaden, maar ook de drie D's van duurzaamheid, diversiteit & inclusie en verantwoorde digitalisering geïntegreerd worden geïmplementeerd.

Dat vergt durf. Daarom hebben we ruim de tijd genomen voor het proces dat in hoofdstuk 2 kort wordt omschreven: van 2017 tot nu. We hebben één ding tegelijk aangepakt, in een stapsgewijs ontwerpproces met betrokkenheid van alle belanghebbenden: studenten, docenten, onderzoekers en professionals uit het werkveld.

INHOUD

In 2017-2018 stond de inhoud centraal. Afgetrapt door een [werkconferentie](#) in VondelCS volgde de serie 'tekentafels' die in hoofdstuk 3 werd beschreven. Begeleid door ontwerpgroep [Idiotes](#) ontstonden hieruit het Sterk Verhaal en het DNA-document met een herijkte positionering van beide opleidingen.

DIDACTIEK

In 2018-2019 stond de didactiek centraal. Dit proces wordt beschreven in hoofdstuk 2. De expertisegroep van docenten ontwikkelde een nieuw [studentbeeld](#) en een nieuwe onderwijsvisie. Hieruit ontstonden drie prototypes voor een nieuw onderwijsmodel. Hierbij werd ook rekening gehouden met ontwerpcriteria rond flexibilisering, actualisering en geïntegreerd lesgeven, maar ook studeerbaarheid, werkbaarheid en betaalbaarheid. Uiteindelijk werd gekozen voor 'Stepping Stones', het stonesmodel dat daarna is uitgewerkt.

ORGANISATIE-, LOGISTIEK EN IMPLEMENTATIE

Vanaf 2019 volgde, met vertraging door de coronapandemie, de voorbereiding van de implementatie. In organisatie- en logistieke tracks werden een organisatie-model en de nodige logistieke oplossingen ontworpen voor het herijkte curriculum en onderwijsmodel. Passend bij de HvA-ambities rond kleine, resultaatverantwoordelijke teams konden we van grote jaarteam overgaan van teams van 8-10 docenten, waaraan ook onderzoekers gekoppeld kunnen zijn. Elk team is daarbij verantwoordelijk voor een eigen stone-module van 15 ECTS. Een curriculumcommissie van impactcoördinatoren, elk verantwoordelijk voor een impactgebied en samen verantwoordelijk voor het curriculum van CO+CB, werd ingesteld. De deeltijdcoördinator, coachcoördinator en onderwijskundige maken ook deel uit van deze curriculumcommissie. HvA-lector Samenwerkende Professionals [Daniël van Middelkoop](#) begeleidt de implementatie van het nieuwe organisatie-model middels een driejarig impact- en tevredenheidsonderzoek.

Naast een het draaien van een tweetal stones-modules als pilot, werd de inhoudelijke en didactische implementatie vormgegeven via het programma [How To Make A Stone](#) voor de nieuwe stoneteams. In 2021-2022 gebeurde dat voor de dit studiejaar gestarte leerjaren 1 en 2 (Niveau 1 en 2 - zie hoofdstuk 3). In 2022-2023 en 2023-2024 gebeurt dat voor leerjaren 3 en 4 (Niveau 3).

In stappen werken de teams aan het ontwerp van toetsing, les- en leermaterialen. Zij worden daarbij begeleid door de impactcoördinatoren, een onderwijskundig ontwerper en een onderwijskundige. De (generiek beschreven) leerresultaten werden doorvertaald naar kernactiviteiten die per impactgebied verschillen en passend zijn bij het beroepenveld. Aan de hand van een bij een actueel beroepsvraagstuk geformuleerde leeruitkomst en succescriteria worden die kernactiviteiten op moduleniveau getoetst in een **Rubric**. Daarbij geldt dat elke kernactiviteit voldoende moet zijn - immers, ongeacht het persoonlijke leerpad van een student moet iedereen op hetzelfde niveau eindigen. Vorig studiejaar zijn alle docenten daarnaast getraind in formatief evalueren en in het ontwerp en de didactische aanpak van het stones-onderwijs.

WHAT?

Het curriculum van het stonesmodel wordt weergegeven in de [online studieroutekaart](#), die gebruikt wordt in het coachingsprogramma als voorlichtingstool voor de keuze van het persoonlijke leerpad.

GEÏNTEGREERD

Een **stone** is een keuzemodule van **15 ECTS** die studenten volgen gedurende één blok. In jaar 3 en 4 worden deze afgewisseld met **challenges**, semesters van **30 ECTS**. Binnen een stone worden verschillende vakken geïntegreerd, en werken studenten aan de hand van een actuele opdrachtgever en een actueel **beroepsvraagstuk** toe naar een **beroepsproduct**. Denk aan een podcast, een digitale toepassing of een marketing- of communicatieplan. Daarbij worden zij via **formatieve evaluatie** begeleid door hun docenten. Het beroepsproduct wordt, samen met een geschreven **verantwoording** en een geschreven **reflectie**, summatief getoetst met een cijfer. Studenten worden bij het kiezen van hun persoonlijke leerpad en in hun professionele en persoonlijke ontwikkeling ondersteund door een vaste **coach** en coachgroep, die zij gedurende vier jaar houden.

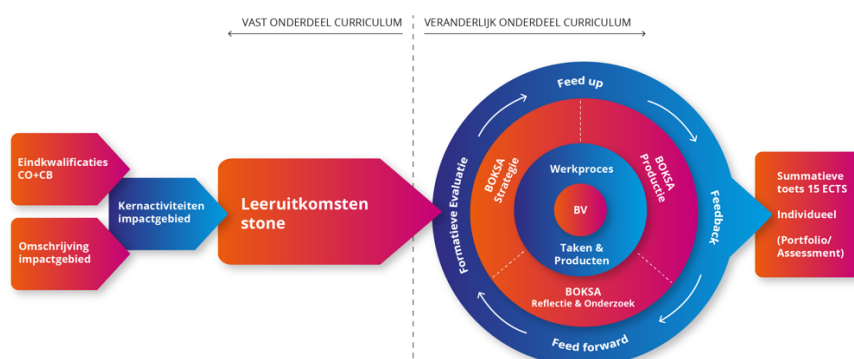
Na afloop van elke stone-module toont een student in de summatieve toets aan dat hij de leeruitkomst van de stone behaald heeft. Daarmee laat de student zien over het in de leerresultaten geformuleerde **niveau** te beschikken (meer hierover in hoofdstuk 3). We onderscheiden daarbij drie niveaus: Niveau 1, behaald na de propedeuse, Niveau 2, behaald na jaar 2, en Niveau 3, behaald na afstuderen. Een student stroomt pas in een volgend niveau in als het voorgaande niveau behaald is.

Geïntegreerd onderwijs zorgt ervoor dat studenten in het beroepsonderwijs beter leren. Deze vorm sluit aan op het geïntegreerde en fluïde karakter van de beroepspraktijk. Moesten studenten vroeger soms verbanden leggen tussen kleine, gefragmenteerde vakken waarvan de kennis en vaardigheden misschien later terugkwamen in een project. Nu zitten ze ingebakken in de lessen van een stone-module en past een student ze meteen toe in het werkproces waarbij wekelijks gewerkt wordt aan tussenproducten, die via een proces van formatieve evaluatie op hun beurt weer opbouwen naar het eindproduct: het beroepsproduct met bijbehorende verantwoording en reflectie.

Geïntegreerd onderwijs zorgt er ook voor dat docenten anders werken. In het themasemestermodel konden de modulecoördinatoren van de kleine 3 ECTS-modules solistisch handelen, nu werken de drie verschillende docenten die lesgeven aan één klas binnen een stone samen en beoordelen ze de klas ook samen. Kon in het oude systeem de docent nog weleens toeschietelijk zijn in het beoordelen, nu is het summatief eindcijfer het resultaat van een formatief feedbacktraject en een beoordeling van en kalibratie tussen meerdere docenten. Voor studenten komt het cijfer op die manier minder als een verrassing. De docenten kunnen binnen een klas elkaar helpen bij het motiveren van bepaalde studenten. Wat de een soms niet lukt, kan de ander wel. Het maakt de kans dat een student verder komt groter.

ACTUALISERING

Kijkend onder de motorkap van een stone-module zie je het volgende:

Wat hier afgebeeld wordt, is (links van de streep) niet alleen de verantwoording van de wijze van toetsing binnen een stones-module (van de summatieve toets naar de leeruitkomsten van de module naar - uiteindelijk - de eindkwalificaties annex niveaubeschrijvingen van de opleiding), maar ook (rechts van de streep) het **eigen domein van het docententeam**.

Een domein, gebouwd voor **continue actualisering**. Het beroepsvraagstuk waar studenten in het werkproces van tussenproducten aan werken, theorieën, modellen, toepassingen en technieken die de docenten in de stone onderwijzen vanuit de BOKSA - alles is geschikt om, als nodig elk jaar vernieuwd te worden. Immers, verandering is in de wereld van media en communicatie de enige zekerheid. Met welke technieken en modellen we over vijf jaar gaan werken we niet, maar dat ze anders zijn dan die van nu weten we wel.

Stoneteams kunnen de inhoud van hun module dus continu actualiseren, zonder dat het stelsel van toetsing en verantwoording (de leeruitkomsten, de kernactiviteiten van het impactgebied, de leerresultaten) moeten worden aangepast. Zelfs de Rubric kan bij een inhoudelijke update grotendeels overeind blijven. Actualisering, mede ingegeven door de input van en samenwerking met onderzoek en werkveld, wordt zo gestimuleerd door het systeem. Het systeem faciliteert op die manier een docenten- en studentenpopulatie die betrokken is, een hoge kwaliteitscultuur heeft en altijd iets nieuws wil doen.

Het werkveld is actief betrokken bij het opstellen van de actuele beroepsvraagstukken die centraal staan in een stone-module of binnen een challenge. Dit gebeurt door afstemming met de OAR, via input van de onderzoekers in de teams of via de echte opdrachtgevers waar alle stoneteams mee samenwerken (zie de bijlage met onze opdrachtgevers).

De studenten zelf krijgen van bovenstaand verhaal uiteindelijk weinig mee, zij volgen de lessen en maken de opdrachten. De student ervaart vooral rust omdat de stones een vast stramien hebben. Voorheen verschilden losse vakken vaak flink van elkaar. Maar het verhaal zorgt er wel voor dat achter de schermen goed gelet wordt op hetzelfde eindniveau van iedere student.

FLEXIBILISERING

Het stonesmodel is ontworpen voor **optimale keuzeruimte** voor studenten. Zowel binnen de eigen opleiding als daarbuiten, indachtig de verweving van het media- en communicatievakgebied en de vraag van het werkveld naar professionals met een brede basis en een of meer specialisaties. Studenten worden bij deze keuzes begeleid door hun coach.

Van de 240 ECTS kan de student 105 ECTS aan stones-modules en challenges zelf kiezen (45 binnen Niveau 2; 60 binnen Niveau 3). Alleen het curriculum binnen Niveau 1 staat vast en is voor elke student hetzelfde:

- **Niveau 1:** Geen keuze, vast programma. 15 ECTS is (verplicht) van het andere croho (de propedeuse bestaat uit één CO-stone, één CB-stone en twee stones van de gemengde impactgebieden);
- **Niveau 2:** Student kiest naast stage (15 ECTS) voor drie stones à 15 ECTS. Daarvan mag één stone à 15 ECTS van het andere croho gekozen worden;
- **Niveau 3:** Naast een stage (30 ECTS) en een afstudeerprogramma (30 ECTS) kiest een student twee stones à 15 ECTS of een challenge à 30 ECTS. Een student mag de minorruimte benutten bij het andere croho, maar ook bij het eigen croho of bij een opleiding elders, in Nederland of in het buitenland.

Dit telt op tot 60 ECTS vrije keuzeruimte buiten het eigen croho. Met 'buiten het eigen croho' wordt hier bedoeld: het CO-croho voor CB-studenten, en vice versa. Dit met uitzondering van de minorruimte binnen Niveau 3, die uiteraard ook bij andere opleidingen in binnen- en buitenland benut kan worden. De student hóeft de ruimte buiten het croho overigens niet te benutten; het is een vrijwillige keuze - zoals ook de keuze voor stones en challenges binnen de eigen opleiding vrijwillig gemaakt wordt, onder begeleiding van de coach.

De meeste opleidingen werken daarbij met een formele dan wel informele 70-30-regel. In het LOCO, het landelijk overleg van Communicatie, wordt informeel met deze regel gewerkt. In het landelijk profiel van Creative Business is hij formeel vastgelegd:

'De afspraak die de locaties in het Landelijk Opleidingsoverleg Creative Business hebben gemaakt, is dat het gehele landelijk profiel (100%) Creative Business leidend is voor de inhoud van ten minste 70% van elk curriculum Creative Business (= 168 EC van de 240 EC van een regulier, onverkort bachelorcurriculum Creative Business).'

Dit betekent dat beide opleidingen studenten de vrijheid kunnen geven om voor 30% van de 240 ECTS een eigen profilering te kiezen; dit kan zowel profilering zijn binnen als buiten het eigen croho. De overige 70% vormen de 'stam' waarbinnen de leerresultaten van het eigen landelijk profiel moeten worden gerealiseerd. Vertaald naar modules van 15 ECTS kom je uit op maximaal 75 ECTS eigen profileringsruimte dan wel keuzeruimte. We hebben deze manoeuvreerruimte zoals hierboven beschreven teruggebracht tot 60 ECTS. Dit laatste in lijn met HvA- en landelijke ontwikkelingen. In het Instellingsplan 2021-2026 van de HvA staat:

'Wij vergroten voor studenten de vrije keuzeruimte. Daar maken we gezamenlijke afspraken over. Studenten blijven de mogelijkheid behouden van voorgestructureerde paden. Tegelijkertijd bieden we opties voor studenten die meer uitdagingen zoeken.'

Daarbij wil de HvA toewerken naar (maximaal) 60 ECTS keuzeruimte voor studenten, waarbij ook gekozen kan worden voor vakken of routes buiten de eigen opleiding. Hogescholen als Windesheim en Avans werken met een stam van 180 ECTS en een vrije ruimte van (maximaal) 60 ECTS die binnen of buiten het eigen croho ingevuld mag worden.

ONDERZOEKSVAARDIGHEDEN

Onderzoeksvaardigheden hebben altijd deel uitgemaakt van het curriculum en de leerresultaten. In de oude propedeuse van het themasemestercurriculum zaten aparte vakken onderzoeksvaardigheden, gevolgd door gerichte onderzoekslessen in de themasemesters. Sinds 2017-2018 wordt daarnaast gewerkt met verschillende afstudeervarianten, die de verschillende onderzoekspraktijken in het media- en communicatiewerkveld weerspiegelen. Immers, journalisten doen ander onderzoek dan mediamarketeers, en communicatie-adviseurs gebruiken andere methoden dan specialisten op het gebied van marketingcommunicatie. Zo doet een student die afstudeert in de CB-variant 'Product' ander onderzoek dan een afstudeerder uit de CO-variant 'Project'.

Om deze weerspiegeling van de beroepspraktijk te versterken, wordt in het stonesmodel de **onderzoeksleerlijn** natuurlijker en meer praktijkgericht verankerd in de modules. In die modules staan beroepsvraagstukken centraal. Dat betekent dat alle lesactiviteiten bijdragen aan het oplossen van het beroepsvraagstuk. Dat vraagt om onderzoeksonderwijs dat daar ook goed op aansluit. We willen studenten laten zien dat onderzoek een belangrijke bijdrage levert aan het oplossen van een beroepsvraagstuk, en dat de onderzoeksfasering een herkenbaar deel vormt van het onderwijs dat in iedere module terugkomt.

Gekozen is voor een specifieke methodologie die goed past bij het praktijkgerichte onderzoek van het hbo, namelijk ontwerpgericht onderzoek. Weerts en Andriessen (2005) zeggen hierover:

'Ontwerpgericht onderzoek, als weldoordachte manier van handelen om kennis te verwerven, kan mogelijk voorzien in de toenemende behoefte aan oplossingen voor praktische, complexe, contextuele problemen. Professionals dragen in de praktijk bij aan de oplossing van unieke, real-life problemen in het veld met een repertoire van ontwerp-kennis geldend voor klassen van gevallen. De ontwerp-kennis moet dus steeds vertaald worden naar een unieke en specifieke casus.'

De onderbouwing voor deze keuze is vastgelegd in onze **onderzoeksvisie** (zie bijlagen).

Er is een **vaste fasering in onderzoek** ontwikkeld die in iedere module - zowel stones als challenges - wordt doorlopen. Deze vaste fasering helpt studenten om bewust bekwaam te worden en uiteindelijk binnen Niveau 3 zelfstandig een onderzoek op te zetten en uit te voeren voor het oplossen van een beroepsvraagstuk. Deze fasering wordt herkenbaar voor de student geïntegreerd in het werkproces van een stone. De student leert daardoor dat onderzoek een belangrijke bijdrage levert aan het oplossen van een beroepsvraagstuk.

De student:

1. *analyseert en duidt het beroepsvraagstuk;*
2. *bepaalt welke informatie nodig is en gaat die verzamelen en analyseren;*
3. *ontwikkelt een eerste idee voor oplossing van het beroepsvraagstuk;*
4. *test/valideert de bedachte oplossing;*
5. *past het ontwerp aan;*
6. *presenteert en verantwoordt de definitieve oplossing.*

De stoneteams integreren in hun onderwijsontwerp deze fases van onderzoek in het werkproces op zo'n manier dat voor de student helder is welke fase wanneer doorlopen wordt. Dit proces hoeft niet lineair te verlopen en is soms iteratief, wat betekent dat bepaalde fases meerdere keren kunnen worden doorlopen. Een dubbele doorloop van fase 4 en 5 komt veel voor. Per stone zal de temporisering van de fases verschillen. Ook het zwaartepunt kan verschillend liggen: bij sommige stones zullen de onderzoeksactiviteiten vooral vallen in fase 2 en bij andere in fase 4.

De gebruikte onderzoeksmethoden binnen een fase blijven verschillen per stone en per impactgebied, indachtig de variëteit in het vakgebied. Zo doen meer journalistieke stones redactionele research, en gebruiken de communicatiestones methoden uit de wereld van marketingcommunicatie. Er is daarnaast, indachtig de opbouw van Niveau 1, 2 en 3 een toenemende zelfstandigheid en complexiteit in het doorlopen van de onderzoekscyclus, passend bij de gebruikte taxonomie, waarover in hoofdstuk 3 meer.